

І оубілъ детето і се скрілъ, жената се собудила, нашла детето мрътво, плакала, сакала, да се оубие, не знала, какъ детето оумрело, і се собрали комшиите, и татко мъ на детето плакалъ и не вѣрвалъ: за що го е нашла мрътво, ами мыслилъ, да го е она оубила, и та дала, да ѿубиатъ. Оубийца дошёлъ, и се чинилъ, да ѡ жали, какъ свою жена, и та ѿсдили безъ кабахатъ, да ѡ оубиатъ, и та повели, да ѡ оубиатъ, а она не мала никога на ѿвой вѣкъ, да та поможе, и погледнала на небо, и говорила: Преславна и всемогуща вѣчице, и глежди на сюзъ свѣтъ, да ми поможешъ на мене сирота, що са мѣ ѿсдили безъ кабахатъ, да мѣ оубиатъ; това рекла и сърце, и оу той часъ се ѿвила предъ сичките єдна жена многъ хъбава, и преславна дружала дѣте на рѣките, она рекла на сюдите: Почекайте малъ сюзъ вашиотъ сюдъ, да гъди чедо моє Гисъ Хртосъ, тогай говори она Бжественно дѣте Гисъ на сюдите: Не сюдеете по хатъръ, ами право, да не си загубите душите оу вѣчна мъка: за що ѿсаждавате безъ шайти; така законъ не дава: дайте обамъ дѣтето оубено, да оучинимъ та сюдъ на оубийца. Чули тѣа, чио былъ тамъ такъ вѣхъростъ оу това дѣте, то есть оу Хрта, оудивихасе, и донесоха дѣтето оубено, и тогай рекло това нѣно дѣте Хртосъ: Во имя Гднѣ стани и каки намъ, кой те є оубилъ: тогай ѿживело детето мрътво, и казало, какъ тобекъ големъ, и чисто говорило, и казало на имя той, що го оубилъ, и сюзъ прѣстъ показало на него, и се почвдили сите; и тогай тѣа женѣ прекрасна престаа бца сюзъ дѣте нѣзино Гиса, и вѣкѣ не ѡ видели, иышла, и тогай фатили таа, що оубилъ дѣтето, и го везали на єденъ конъ за ѿпашката, и го блѣклѣ, докадъ оумрелъ, а жена та ѿпашкии ѡ честни, и се покалугерила, и си спасе душата.